

Abans de començar el text hi ha un gravat al boix que representa el Sant i que ens sembla haver vist reproduït en alguna edició dels seus goigs. La dedicatòria a l'abat de Sant Cugat ocupa les deu primeres pàgines, i és una descripció i elogi dels honors i virtuts d'aquesta dignitat eclesiàstica; porta data de l'1 de setembre de 1733, i la firma del traductor. Ve després una «Protesta de l'autor», en la què ratifica la seva adhesió a l'Església i als seus manaments, als quals sotmet tot ço que diu en el llibre. Segueix un escrit del traductor, en el qual demostra com sols existeix en l'Església catòlica únicament un Sant Sever i un Sant Medí, que són els que figuren en la narració, i no tres com alguns autors afirmen. En un paràgraf s'expressa així: «També se adverteix, que com lo principal intent de aquest Llibret, es, propagar la devoció de Sant Madí entre Pagesos, nos ha aparegut ser convenient escriure-lo en llengua Cathalana; la qual encara que vuy poch versada en altres Regnes: en temps que l's Reys de Aragó, los Heroes Cathalans, ab los Rubins de sans venas la imprimiren en los Regnes de Cerdenya, Mallorca, y Valencia; y era coneguda, y apreciada per gran part de l'Europa...» Cal recordar que això era escrit en el període en que la nostra llengua i llibertats eren més vexades i escarnides.

Totseguit comença la relació de la vida del Sant, en la que l'autor demostra haver estudiat tots els que han parlat del mateix, que cita molt sovint en el text. Explica la llegenda de les faves de Sant Sever i precisa molts detalls: diu que això esdevingué en temps del rei god Euric, que volia estendre l'heretgia de Arri a la nostra terra. Assenyala el lloc on cau «el camp de les faves» i diu que d'aquestes encara s'en conserven algunes. En finalitzar la narració, dóna altres notes relatives a la devoció al Sant, que recomana d'una manera especial als pagesos i totseguit transcriu els goigs del gloriós màrtir. Acaba el volum amb una llista de sants catalans, amb algunes dades referents a ells.

Es aquesta hagiografia, anàloga a altres que es publicaren per a fomentar la devoció a algun sant o imatge venerada en qualque ermita o església. L'exaltació de les virtuts del biografat i la invitació a imitar-les, són les característiques que hom nota en tots aquests impresos de caràcter religiós.

El llibre, de format en 12°, consta en total de 70 pàgines. Del mateix s'en féu una nova edició en 1879, que porta per títol: «Vida, miracles i martiri del pagès Sant del Vallès lo gloriós Martir y ditxos Català Sant Madí. Segons lo P. Domènech y altres historiadors. Novament publicada per Anton Via de Puig».

Heus ací aplegades aquestes breus dades bibliogràfiques en referència a l'ermita de Sant Medí, la del típic i conegut aplec, qual nom va unit a una tradició tan antiga i venerable.